

ruglete hender stryker
over bølgete halsformasjoner
og det kjennes som luft,
enda jeg vet jeg ikke får puste
hoster med krampetrekninger,
men du er så lett

dråpene som drypper fra sannhetens øyekrok
er nåtidens forklaring på "elsk meg"
uten ord,
men du er så enkel

selv når jeg strekker meg ut,
maler, purrer
et overveldende atonalt verk,
men du er så forutsigbar

og trekker ruglene til deg